

21. Masol V. V. (2023). Metody i kryteria pielegnowania determinacji uczniow szkół starszych w procesie uprawiania kultury fizycznej. *Knowledge education law management nauka oświata pravo zarządzanie*. 2023. № 1 (53)2023, 13–17. <https://doi.org/10.51647/kelm.2023.1.3>

DOI: [https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2024.6\(179\).14](https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2024.6(179).14)  
УДК 378:796

Гаверишко С. Г.

кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент,  
доцент кафедри географії та суспільних дисциплін,  
Мукачівський державний університет, м. Мукачеве  
[orcid.org/0000-0001-6991-7093](https://orcid.org/0000-0001-6991-7093)

Гармата О. М.

кандидат педагогічних наук,  
доцент кафедри безпеки життєдіяльності та фізичного виховання  
Державний університет інформаційно-комунікаційних технологій, м. Київ  
[orcid.org/0000-0003-1680-441X](https://orcid.org/0000-0003-1680-441X)

Кириченко В. М.

старший викладач кафедри психології та здоров'я людини  
Білоцерківський національний аграрний університет, м. Біла Церква  
[orcid.org/0000-0002-4516-3976](https://orcid.org/0000-0002-4516-3976)

Яковлів В. Л.

кандидат педагогічних наук  
доцент кафедри теорії і методики фізичного виховання  
Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця  
[orcid.org/0000-0002-1762-4827](https://orcid.org/0000-0002-1762-4827)

Максимченко В. І.

старший викладач кафедри психології та здоров'я людини  
Білоцерківський національний аграрний університет, м. Біла Церква  
[orcid.org/0000-0002-6087-934X](https://orcid.org/0000-0002-6087-934X)

## ОРГАНІЗАЦІЯ ТА МЕТОДИКА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У статті розглядається актуальна на сьогоднішній день проблематика організації та методики фізичного виховання здобувачів вищої освіти. Звернуто увагу на те, що сучасна молодь значною мірою позбавлена фізичної активності. Як наслідок, вони проводять багато часу, сидючи перед комп'ютером або іншими пристроями, і ведуть малорухливий спосіб життя. Саме на основі вище зазначеного, автори вважають, що педагогічний процес, організація та методика фізичного виховання студентів на сучасному трансформаційному етапі вищої освіти повинні бути спрямовані на комплекс дій викладача і студента для досягнення поставлених завдань і цілей. Розглянуто основні завдання, які повинне вирішити фізичне виховання у сучасному закладі вищої освіти. Запропоновано під час проведення занять з фізичного виховання студентів розподіляти за рівнем фізичного розвитку: основним, спеціальним і спортивним. Визначено, що під час фізичного виховання доречно використовувати наступні форми організації навчального процесу: навчальні заняття; секційна робота; самостійна робота; контрольні заходи. До основних видів навчальних занять з фізичного виховання віднесено: лекцію (теоретичне заняття); практичне заняття; семінарське заняття; методичні заняття; інструкторсько-методичні заняття; індивідуальне заняття; консультацію. Охарактеризовано основні методи та принципи фізичного виховання. Зроблено висновок, що потрібно звернути увагу на оновлення та систематизації сучасного стану фізичного виховання студентів вищих навчальних закладів з метою його орієнтації на сучасні реалії студентського життя, адже сьогодні відбувається жорстка зміна уявлень про сучасний процес фізичного виховання у вищих навчальних закладах, що вимагає формування гнучких моделей навчання, які враховують можливості забезпечення максимальної реалізації рухового потенціалу індивіда в процесі формування особистої фізичної культури.

**Ключові слова:** фізичне виховання, заклад вищої освіти, здобувачі вищої освіти, здоров'я, принципи навчання.

**Havryshko S. H., Garmata O. M., Kirichenko V. M., Yakovliv V. L., Maksymchenko V. I. Organization and methods of physical education of higher education students.** The article deals with the current issues of organization and methods of physical education of higher education students. The author emphasizes that modern youth is largely deprived of physical activity. As a result, they spend a lot of time sitting in front of a computer or other devices and lead a sedentary lifestyle. It is on the basis of the above that the authors believe that the pedagogical process, organization and methods of physical education of students at the current transformational stage of higher education should be aimed at a set of actions of the teacher and student to achieve the set tasks and goals. The main tasks to be solved by physical education in a modern higher education institution are considered. It is proposed that during physical education classes students should be divided by the level of physical development: basic, special and sports. It is determined that during physical education it is appropriate to use the following forms of organization of the

educational process: training sessions; sectional work; independent work; control measures. The main types of physical education classes include: lecture (theoretical class); practical class; seminar class; methodical classes; instructor-methodical classes; individual class; consultation. The basic methods and principles of physical education are characterized. It is concluded that it is necessary to pay attention to updating and systematizing the current state of physical education of students of higher educational institutions in order to orient it to the modern realities of student life, because today there is a drastic change in the ideas about the modern process of physical education in higher educational institutions, which requires the formation of flexible teaching models that take into account the possibilities of ensuring the maximum realization of the motor potential of the individual in the process of forming personal physical culture.

**Keywords:** physical education, higher education institution, higher education students, health, principles of education.

**Постановка проблеми.** Педагогічний процес, організація та методика фізичного виховання студентів на сучасному трансформаційному етапі вищої освіти пов'язані зі значними змінами і мають певну технологію, спрямовану на комплекс дій викладача і студента для досягнення поставлених завдань і цілей.

Докорінна зміна методів і підходів фізичного виховання у вищій школі передбачає впровадження сучасних інновацій, головним результатом яких є високий рівень освіченості, професійної компетентності та оптимального фізичного і психічного здоров'я студентів, що дозволяє їм успішно адаптуватися до швидкозмінного середовища і навчати вирішувати складні життєві проблеми.

На думку Т. Барсукової найважливішою концептуальною особливістю сучасної системи фізичного виховання є установка на комплексне формування основ фізичної культури молоді людини.

Найважливіше місце у цьому процесі займає культура здорового способу життя як найважливіша складова частина загальної культури людини [1, с. 16].

**Аналіз літературних джерел** показав, що проблематика організації та методики фізичного виховання здобувачів вищої освіти є досить актуальною в сучасних умовах навчання. В. Назимок, А. Туренков, Л. Сотникова розробляли педагогічні умови з допомогою яких можливо підвищити ефективність освітнього процесу.

С. Романчук, М. Конкіна та Е. Конопльова займалися впровадженням інноваційних засобів в освітній процес.

**Метою статті є** розгляд особливостей сучасної організації та методики фізичного виховання здобувачів вищої освіти.

**Виклад основного матеріалу дослідження.** Сучасна молодь значною мірою позбавлена фізичної активності. Як наслідок, вони проводять багато часу, сидючи перед комп'ютером або іншими пристроями, і не рухаються. Саме тому, ми вважаємо, що фізичне виховання у сучасному ЗВО повинно орієнтуватися на вирішення наступних завдань:

✓ вироблення та реалізацію якісно нової обґрунтованої основи до підходу збереження і підтримки інтелектуальної та фізичної індивідуальності здобувачів вищої освіти, а також врахування особливостей їх рухового і психофізичного розвитку;

✓ створення сучасного освітнього середовища, яке стимулює фізичну рухову активність студентів та її організацію відповідно до психофізичного розвитку особистості;

✓ створення умов і механізмів фізичного виховання для занять різної спрямованості за інтересами;

✓ формування стійкості до асоціальних впливів щодо виникнення шкідливих звичок та девіантної поведінки.

Організація та методика фізичного виховання здобувачів вищої освіти базується на низці нормативно-правових документів, а саме: Законі України «Про освіту» від 23.05.1991 р. № 1060-XII; Законі України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 р. № 1556-VII; Законі України «Про фізичну культуру і спорт» від 24.12.1993 р. № 3808-XII (із змінами та доповненнями); Указі Президента України № 347/2002 від 17.04.2002 р. «Про Національну доктрину розвитку освіти»; Указі Президента України № 1148/2004 від 28.09.2004 р. «Про Національну доктрину розвитку фізичної культури і спорту України»; Указі Президента України № 1013/2005 від 4.07.2005 р. «Про невідкладні заходи щодо забезпечення функціонування та розвитку освіти в Україні»; Указі Президента України № 667/2006 від 02.08.2006 р. «Про національний план дій щодо реалізації державної політики у сфері фізичної культури та спорту»; Указі Президента України № 1078 від 27.11.2008 р. «Про затвердження заходів, спрямованих на реформування системи фізичного виховання учнів та студентської молоді у навчальних закладах України»; Указі Президента України № 926/2010 від 30.09.2010 р. «Про заходи щодо забезпечення пріоритетного розвитку освіти в Україні»; Указі Президента України № 195/2020 від 25.05.2020 р. «Про національну стратегію розбудови безпечної і здорового освітнього середовища у новій українській школі»; Постанові Кабінету Міністрів України № 115 (зі змінами) від 01.03.2017 р. «Державна цільова соціальна програма розвитку фізичної культури і спорту на період до 2024 року»; Постанові Кабінету Міністрів України від 04.11.2020 р. «Стратегія розвитку фізичної культури і спорту на період до 2028 року»; Постанові Верховної Ради України від 19.10.2016 р. «Про забезпечення сталого розвитку сфери фізичної культури і спорту в Україні в умовах децентралізації влади»; Спільному наказі Міністерства охорони здоров'я України та Міністерства освіти і науки України № 518/674 від 20.07.2009 р. «Про забезпечення медико-педагогічного контролю за фізичним вихованням учнів у загальноосвітніх навчальних закладах»; Наказі Міністерства молоді та спорту України № 1 від 28.03.2013 р. «Про затвердження Державного соціального стандарту у сфері фізичної культури і спорту»; Наказі Міністерства освіти і науки України № 193 від 15.02.2021 р. «Про затвердження Рекомендацій щодо стратегії розвитку фізичного виховання та спорту серед студентської молоді на період до 2025 року»; Наказі Міністерства освіти і науки України № 194 від 15.02.2021 р. «Про затвердження Рекомендацій щодо стратегічного розвитку фізичного виховання та спортивної підготовки серед учнівської молоді на період до 2025 року».

В перерахованих вище нормативних документах головний акцент робиться на тому, що заклади вищої освіти повинні готувати фізично та психологічно здорового фахівця. Саме тому, вважаємо, що під час проведення занять з

фізичного виховання всі студенти повинні розподілятися за рівнем фізичного розвитку: основним, спеціальним і спортивним. Розподіл потрібно проводити на початку навчального року з урахуванням статі, здоров'я (медичного висновку), фізичного розвитку, фізичної і спортивно-технічної підготовленості, інтересів студентів. На основі цих показників кожний студент потрапляє до однієї із трьох груп для проходження обов'язкового курсу фізичного виховання.

До основної навчальної групи зараховуються здобувачі вищої освіти, які за підсумками медичного обстеження належать до основної або підготовчої медичної групи, тобто тих, хто не має відхилень у стані здоров'я. Заняття мають спрямованість за типом загальної фізичної підготовки, професійно-прикладної фізичної підготовки та з видів спорту [5].

До спортивної навчальної групи (групи за видами спорту) зараховують студентів основної медичної групи, які мають гарну загальну фізичну і спортивну підготовленість, бажання поглиблено займатися та вдосконалювати свою майстерність в одному з видів спорту. Заняття будуються на основі дотримання принципів спортивного тренування.

Студенти спортивної групи виконують обов'язки: залікові вимоги і нормативи, установлені для основної групи і в ті ж строки.

Зміст занять у групах визначається програмою. Усі заняття містять і теоретичний, і практичний матеріал [4].

У спортивній групі до практичних занять включаються: загальна та спеціальна фізична підготовка, удосконалення технічних дій з обраного виду спорту, практичне оволодіння тактикою гри, формування навичок командних дій. У теоретичний розділ входять: знання з історії та теорії обраного виду спорту, формування тактичного мислення спортсменів, вивчення правил змагань, розуміння вимог суддівства.

В основній групі в практичний розділ входять: вдосконалення навичок виконання загальнорозвиваючих вправ, оволодіння вправами з легкої атлетики, гімнастики, фітнесу, спортивних ігор, розвиток фізичних якостей студентів.

На нашу думку, під час фізичного виховання доречно використовувати наступні форми організації навчального процесу:

- навчальні заняття;
- секційна робота;
- самостійна робота;
- контрольні заходи.

Навчальні заняття є основною формою фізичного виховання в закладі вищої освіти.

Основними видами навчальних занять з фізичного виховання є:

- лекція (теоретичне заняття);
- практичне заняття;
- семінарське заняття;
- методичні заняття;
- інструкторсько-методичні заняття;
- індивідуальне заняття;
- консультація [3].

До основних методів фізичного виховання пропонуємо віднести наступні:

1. Методи організації навчально-виховної роботи: фронтальний метод; груповий метод; індивідуальний метод; стаційний метод.

2. Методи виховання: методи переконання; методи формування громадської поведінки; методи стимулювання поведінки та діяльності.

3. Методи навчання і розвитку фізичних якостей:

а) методи слова (пояснення, розповідь, бесіда, команда, розпорядження, супровідні пояснення, словесні звіти, самозвіти, самопроговорення, самонавіювання);

б) методи наочного сприйняття (метод показу, метод демонстрації, метод ілюстрації);

в) практичні методи або методи вправління чи фізичні вправи: методи навчання руховим діям (метод розучування рухової дії частинами) і методи розвитку фізичних якостей (метод розучування рухової дії в цілому: повторний, інтервальний, рівномірний і змінний методи).

4. Методи контролю і самоконтролю: методи усного контролю і самоконтролю:

а) за способами організації: індивідуального опитування; фронтального опитування; усних заліків; усних екзаменів; програмованого опитування; усного самоконтролю;

б) за методами письмового контролю і самоконтролю (методи: контрольних письмових робіт; письмових заліків; письмових екзаменів; програмованих письмових робіт; письмового самоконтролю);

в) за методами контролю, які ґрунтуються на рухових завданнях (методи, які ґрунтуються на рухових завданнях: прийому навчальних нормативів (найчастіше оцінюється рівень розвитку фізичних якостей); практичних заліків (найчастіше оцінюється рівень володіння технікою рухових дій); практичних екзаменів (як правило, оцінюється і рівень розвитку фізичних якостей, і рівень володіння технікою виконання рухових дій); тестування (найчастіше оцінюється рівень розвитку фізичних якостей) [2, с. 168].

Під час організації фізичного виховання доречно використовувати наступні принципи навчання [3]:

1. Принцип свідомого та активного ставлення студентів до занять. Принцип відображає свідоме ставлення студентів по досягненню цілей навчання, активної праці щодо свого фізичного розвитку та збереження здоров'я.

2. Принцип всебічного розвитку особистості. Принцип спрямований на вирішення завдань фізичного виховання в органічному зв'язку з розумовим, трудовим, моральним і естетичним вихованням.

3. Принцип оздоровчої спрямованості фізичного виховання. Принцип спрямовує діяльність викладача на профілактичну, оздоровчу та розвивальну функції навчання студентів.

4. Принцип науковості. Принцип відображає побудову навчально-виховний процесу на основі наукових поглядів, сучасних досягнень педагогіки, психології, фізіології, теорії і методики фізичного виховання та інших суміжних дисциплін навчання.

5. Принцип демократизації навчального процесу передбачає посилення уваги викладача до використання різноманітних форм співробітництва всіх учасників освітнього процесу, встановлення між ними позитивних партнерських стосунків, створення сприятливих організаційно-педагогічних умов, за яких успішно розвивається фізична культура студентів.

6. Принцип доступності. Дотримання принципу визначає збереження балансу між можливостями студентів та об'єктивними труднощами виконання нових фізичних вправ (координаційні та фізичні труднощі виконання рухів, тривалість та інтенсивність виконання вправи, тощо).

7. Принцип послідовності. Принцип послідовності вимагає від викладача дотримання раціональної системи виконання фізичних вправ і поступового їх ускладнення в процесі проведення занять, у застосуванні різноманітних засобів і методів фізичного розвитку.

8. Принцип систематичності на заняттях з фізичного виховання передбачає неприпустимість переривання педагогічного процесу, що призводить до зниження досягнутого рівня фізичної підготовленості студентів.

9. Принцип наочності. Принцип передбачає активне і комплексне використання всіх органів відчуття людини і насамперед зору.

10. Принцип безперервності. Принцип визначає оборотність процесів фізичного виховання. Здійснення великих перерв в тренувальних заняттях приводить до зникнення ефекту тренуваності. Принцип встановлює необхідність забезпечення послідовності занять фізичними вправами, в основі якої знаходиться функціональні зміни, що відбуваються в організмі під впливом фізичного навантаження.

11. Принцип міцності. Принцип міцності у фізичному вихованні передбачає збереження засвоєної навички протягом максимально можливого часу.

12. Принцип індивідуальності виражається в реалізації потреб тих, хто займається, з урахуванням їх особливостей.

13. Принцип зв'язку з майбутньою професійною діяльністю. Вирішує завдання переважного розвитку фізичних якостей, професійно-значимих умінь та навичок які відображають специфіку майбутньої професійної діяльності.

14. Принцип циклічності визначає структурну упорядкованість навчально-виховного процесу. Його суть розкривається у композиційному повторенні окремих занять та їх серій. Частота занять залежить від конкретних завдань підготовки і можливостей тих, хто займається на заняттях з фізичного виховання. Тому цей показник коливається в досить широких межах.

15. Принцип вікової адекватності педагогічного впливу передбачає цілеспрямоване регулювання міри педагогічного, виховного та тренувального впливу на різних етапах фізичного виховання.

**Висновки.** Тому, ми хотіли б звернути увагу на необхідність оновлення та систематизації сучасного стану фізичного виховання студентів вищих навчальних закладів з метою його орієнтації на сучасні реалії студентського життя, адже сьогодні відбувається жорстка зміна уявлень про сучасний процес фізичного виховання у вищих навчальних закладах, що вимагає формування гнучких моделей навчання, які враховують можливості забезпечення максимальної реалізації рухового потенціалу індивіда в процесі формування особистої фізичної культури. Вимоги сьогодення до добре організованого та здорового студента вимагають розробки сучасних критеріїв моніторингу та контролю фізичного виховання студентів, які є обов'язковими та відображають реальні результати навчання студентів. Існуюча система фізичного виховання у вищих навчальних закладах не відповідає цим вимогам і потребує перебудови з урахуванням сучасних реалій та найближчих перспектив розвитку в галузі освіти.

**Перспективою подальших досліджень** є розробка робочої програми з фізичного виховання здобувачів вищої освіти в умовах сучасності.

#### Література

1. Барсукова Т. О., Антіпова Ж. І. Інноваційні аспекти організації фізичного виховання здобувачів закладів вищої освіти. *Академічні студії. Серія «Педагогіка»*. 2021. Випуск 3. Частина 1. С. 15-22.

2. Іващенко В. П., Безкопильний О. П. Теорія і методика фізичного виховання: підручник. В 2 ч. Черкаси: Вид-во ЦНТЕІ. Ч. 1. 2005. 420 с.

3. Мозолев О. М. Організація фізичного виховання студентів педагогічних спеціальностей: навчально-методичний посібник. Хмельницький, Видавець ФОП Цюпак А. А., 2022. 99 с.

4. Karasievych, S., Maksymchuk, B., Kuzmenko, V., Slyusarenko, N., Romanyshyna, O., Syvokhop, E., Kolomiitseva, O., Romanishyna, L., Marionda, I., Vykhushch, V., Oliinyk, M., Kovalchuk, A., Halaidiuk, M., & Maksymchuk, I. (2021). Training Future Physical Education Teachers for Physical and Sports Activities: Neuropedagogical Approach. *BRAIN. Broad Research in Artificial Intelligence and Neuroscience*, 12 (4), 543-564. <https://doi.org/10.18662/brain/12.4/264>

5. Nenko, Y., Medynskiy, S., Maksymchuk, B., Lymarenko, L., Rudenko, L., Kharchenko, S., Kolomiets, A., & Maksymchuk, I. (2022). Communication Training of Future Sports Coaches in the Context of Neurophysiological Patterns. *BRAIN. Broad Research in Artificial Intelligence and Neuroscience*, 13 (1), 42-60. <https://doi.org/10.18662/brain/13.1/268>

#### References

1. Barsukova T. O., Antipova Zh. I. (2021). Innovatsiini aspekty orhanizatsii fizychnoho vykhovannia zdobuvachiv zakladiv vyshchoi osvity [Innovative aspects of the organization of physical education for students of higher education institutions]. *Akademichni studii. Seriiia «Pedahohika» –Academic studies. Series «Pedagogy»*, Vypusk 3, Chastyna 1, 15-22.

- 2.Ivashchenko V. P., Bezcopylnyi O. P. (2005). Teoriia i metodyka fizychnoho vykhovannia [Theory and methods of physical education]: pidruchnyk. V 2 ch. Cherkasy: Vyd-vo TsNTEI. Ch. 1.
- 3.Mozolev O. M. (2022). Orhanizatsiia fizychnoho vykhovannia studentiv pedahohichnykh spetsialnostei [Organization of physical education of students of pedagogical specialties]: navchalno-metodychnyi posibnyk. Khmelnytskyi, Vydavets FOP Tsiupak A. A., 2022. 99 s.
- 4.Karasievych, S., Maksymchuk, B., Kuzmenko, V., Slyusarenko, N., Romanyshyna, O., Syvokhop, E., Kolomiitseva, O., Romanishyna, L., Marionda, I., Vykhruhshch, V., Oliinyk, M., Kovalchuk, A., Halaidiuk, M., & Maksymchuk, I. (2021). Training Future Physical Education Teachers for Physical and Sports Activities: Neuropedagogical Approach. *BRAIN. Broad Research in Artificial Intelligence and Neuroscience*, 12 (4), 543-564. <https://doi.org/10.18662/brain/12.4/264>
- 5.Nenko, Y., Medynskiy, S., Maksymchuk, B., Lymarenko, L., Rudenko, L., Kharchenko, S., Kolomiets, A., & Maksymchuk, I. (2022). Communication Training of Future Sports Coaches in the Context of Neurophysiological Patterns. *BRAIN. Broad Research in Artificial Intelligence and Neuroscience*, 13 (1), 42-60. <https://doi.org/10.18662/brain/13.1/268>

DOI: [https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2024.6\(179\).15](https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2024.6(179).15)  
УДК 796-053.7:616

Галашевський Г.О.  
доцент кафедри теорії,  
методики та організації фізичної підготовки і спорту  
Національний університет оборони України, м. Київ  
0000-0001-7661-6213

### ВАЖЛИВІСТЬ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ ОПЕРАТОРІВ FPV ДРОНІВ В ПРОЦЕСІ ВИКОНАННЯ БОЙОВИХ ЗАВДАНЬ ЗА ПРИЗНАЧЕННЯМ

Стаття досліджує важливість фізичної підготовленості операторів FPV (First Person View) дронів у контексті виконання бойових завдань. Вона розглядає вплив фізичної форми на ефективність та безпеку виконання місій, пов'язаних зі збором інформації, розвідкою та наведенням ударів. Зокрема, стаття аналізує вимоги до фізичних здібностей операторів FPV дронів, враховуючи специфіку роботи з високотехнологічними системами та стресові ситуації під час виконання завдань. Дослідження також наголошує на необхідності систематичного тренування та моніторингу фізичного стану операторів для забезпечення оптимального функціонування та успішного виконання місій. Висновки статті мають практичне значення для військових підрозділів та агентств з безпеки, що використовують FPV дрони у своїй діяльності.

**Ключові слова:** FPV дрони, оператори, фізична підготовленість, бойові завдання, ефективність, безпека, розвідка, удари, специфіка роботи, стресові ситуації, тренування, моніторинг, функціонування, військові підрозділи.

**Hennadiy Galashevskiy, The importance of physical fitness of fpv drone operators in the process of performing combat tasks as intended.** The article examines the importance of physical fitness of FPV (First Person View) drone operators in the context of combat missions. It examines the impact of physical fitness on the effectiveness and safety of intelligence-gathering, reconnaissance, and strike missions. The physical fitness of drone pilots becomes especially important because they can be in a state of stress and concentration for long periods of time. It is important to emphasize that drones are not just toys that can be given to everyone in a row. Controlling these devices requires a high level of skill and responsibility. Only people with experience and knowledge can effectively use drones in various situations, including military operations. Therefore, it is important to create a certification system that would allow identifying and distinguishing competent users from inexperienced ones. In particular, the article analyzes the requirements for the physical abilities of FPV drone operators, taking into account the specifics of working with high-tech systems and stressful situations during tasks. The study also emphasizes the need for systematic training and monitoring of the physical condition of operators to ensure optimal functioning and successful completion of missions. The importance of physical fitness for FPV drone operators cannot be understated. This applies not only to military tasks, but also to civilian applications where safety, accuracy and speed of response are key to mission success. Implementation of systematic training, health monitoring, use of modern technological solutions and science-based planning of training programs are important steps on the way to achieving these goals. The conclusions of the article have practical implications for military units and security agencies that use FPV drones in their activities, and the use of data from biometric sensors and behavioral analyzes will allow the creation of dynamic programs that adapt to the current needs and changes in the health of operators.

**Keywords:** FPV drones, operators, physical fitness, combat tasks, efficiency, security, intelligence, Strikes, specifics of work, stressful situations, training, monitoring, functioning, military units.

**Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями.** Безпілотні літальні апарати (БПЛА) представляють собою виняткову технологію, що відзначається кількома специфічними властивостями та перевагами. Низька вартість цих систем, порівняно з традиційними літальними апаратами, робить їх доступними для широкого кола користувачів. Разом з тим, БПЛА відрізняються різноманітністю виконуваних функцій, що охоплює не лише повітряну розвідку, але й інші завдання, які раніше виконувались виключно пілотованими літальними апаратами.